

»Jag en femtonde känner,
som Tjodröre kvad mig,
dvärgen vid Dellings dörr.
Han kraft sjöng åt åsar,
åt alvar lycka,
riklig visdom åt Hropt.»

Uttrycket »vid Dellings dörr» syftar tvivelsutan på solen. Eddaforskare ha före mig tolkat det såsom liktydigt med »vid soluppgången». Delling var enligt den fornnordiska myten fader till Dag. Den med astrologisk spekulatio n förtrogne ser även i strofens senare hälft en anspelning på solen och dess magiska kraft. Denna konungsliga planet har av astrologerna tillskrivits förmågan att ge kraft och makt. Vidare ansågs solen, visdomsguden Apollons planet, vara den himlamakt, som skänkte förståndets gåvor. En reflex av denna tro synes genom nordgermansk förmedling t. o. m. ha trängt in i lapparnas föreställningsvärld: enligt uppgifter från 1727 ha de offerat till solen särskilt för att bota sinnessjukdom (»mangell på förstånd», Sidenius, även Forbus).

Bland runinskrifter, bestående av 15 tecken, märkes runraden på den stora guldringen från Pietroassa: *gutaniowihailag*. Den rimligaste tolkningen av denna av allt att döma sakrala inskription torde vara: »den gotiska tempelskatten (är) okränkbar». Genom ett mellanrum har den i halvcirkel gående runraden fördelats på tvenne grupper, en med 9 (*gutaniowi*) och en med 6 runor (*hailag*). Härigenom har man måhända velat framhäva Anankes och offergåvans tal tillika med solens ($9 + 6 = 15$). Ett intimt samband mellan solen och guldets förefanns i en äldre tids spekulatio n (i alkemien t. ex. brukades solens astrologiska tecken för att beteckna guld). Hos många folk är även ringen en solsymbol och användes vid soloffer. Lapparna offerade t. ex. till solen en ring av mässing; renben lades vid soloffer i en ring o. s. v. (Leem, Reuterskiöld).

En dansk trollformel, avsedd att betvinga älvadrottningen (»Ellekonen»), lyder: